

از ادعیه سر قدسیه هنگام بیرون رفتن از خانه به جهت حاجتی

ذکر چند دعای موجز و عوذی های مختصر که از بحار نقل شده است:

هیچدهم و نیز در ادعیه سیر است که هر که اراده کرده که بیرون رود از اهل خود پی حاجتی یا سفری و دوست داشته باشد که او را بر گردانم سالم با بر آوردن حاجتش پس بگوید وقتی که بیرون می شود از خانه اش:

بِسْمِ اللَّهِ مَخْرَجِي وَيَا ذُنَيْبِي خَرَجْتُ وَقَدْ عَلِمْتُ قَبْلَ أَنْ أَخْرَجَ خُرُوجِي

بنام خداست بیرون آمدنم و به اذن او بیرون آیم و او می دانست پیش از بیرون آمدنم خروجم را

وَقَدْ أَحْصَى عِلْمُهُ مَا فِي مَخْرَجِي وَمَرْجِعِي تَوَكَّلْتُ عَلَى الْإِلَهِ الْأَكْبَرِ

و علمش شماره کرده برون رفتن و بازگشتم را، توکل کنم بر معبود اکبر

تَوَكَّلْ مَفْوُضٍ إِلَيْهِ أَمْرُهُ وَمُسْتَعِينٍ بِهِ عَلَى شُؤْنِهِ مُسْتَزِيدٍ مِنْ فَضْلِهِ

توکل کسی که کارش را به او واگذارده و از او در کارهایش کمک گیرد و از فضلش زیاده خواهد

مُبَرِّءٍ نَفْسَهُ مِنْ كُلِّ حَوْلٍ وَمِنْ كُلِّ قُوَّةٍ إِلَّا بِهٍ خُرُوجِ ضَرِيرٍ

و خود را برکنار دارد از هر جنبش و نیرویی جز به او بیرون آمدن زیان رسیده ای

خَرَجَ بِضُرِّهِ إِلَى مَنْ يَكْشِفُهُ وَخُرُوجِ فَقِيرٍ خَرَجَ بِفَقْرِهِ إِلَى مَنْ يُسَدُّهُ

که زینش را بسوی کسی برده که آن را برطرف کند و نداری که نداری را بدرگاه کسی برده که جلوش را بگیرد

وَخُرُوجِ عَائِلٍ خَرَجَ بِعَيْلَتِهِ إِلَى مَنْ يُغْنِيهَا وَخُرُوجِ مَنْ رَبُّهُ أَكْبَرُ ثِقَتِهِ

و عائله مندی که عائله اش را به نزد کسی برده که بی نیازش کند و خروج کسی که پروردگارش بزرگترین اعتماد

وَاعْظُمُ رَجَائِهِ وَأَفْضَلُ أُمْنِيَّتِهِ اللَّهُ ثِقَتِي فِي جَمِيعِ أُمُورِي كُلِّهَا بِهِ فِيهَا جَمِيعًا اسْتَعِينُ

و امید و برترین خواسته او است خدا است اعتمادم در همه کارهایم و به او در همه آنها کمک جویم

وَلَا شَيْءَ إِلَّا مَا شَاءَ اللَّهُ فِي عِلْمِهِ اسْتَلُّ اللَّهُ خَيْرَ الْخُرُوجِ وَالْمُدْخَلَ لِإِلَهِ الْأَهْوَاءِ الْمَصِيرُ

و چیزی نیست جز آنچه خدا در علمش خواسته از خدا خواهم خوبی در خروج و دخولم معبودی نیست جز او و بسوی او است بازگشت